

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.455/2023/36.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter, előadó bíró

Dr. Bartkó Levente, bíró

Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: nyilvános ülés

Az ülés napja: 2024. április 16.

Az ügy tárgya: rablás büntette és más bűncselekmény

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Fővárosi Törvényszék, 15.B.354/2019/209., ítélet, tárgyalás,
2021. június 11.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 2.Bf.277/2021/33., ítélet, nyilvános ülés,
2022. február 17.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 15.B.354/2019/209. számú, illetőleg a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.277/2021/33. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban 15.240 (tizenötezer-kettőszáznegyven) forint bűnügyi költség merült fel.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. június 11-én kihirdetett 15.B.354/2019/209. számú ítéletével az I. rendű terheltet rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont; 2.) tényállási pont], rablás büntettének kísérlete [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont; 1.) tényállási pont] és személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) bekezdés; 2.) tényállási pont] miatt mint különös visszaesőt 13 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy az I. rendű terhelt legkorábban a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a vagyonelkobzásról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Kétirányú fellebbezés alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2022. február 17-én meghozott 2.Bf.277/2021/33. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. Az I. rendű terhelt szabadságvesztés büntetését 11 évre, közügyektől eltiltás mellékbüntetését 8 évre enyhítette. Megállapította, hogy az I. rendű terhelt a rablás büntette és a rablás büntettének kísérlete szempontjából különös visszaeső, a személyi szabadság

megsértésének szempontjából visszaeső. Az I. rendű terhelttel szemben elrendelt vagyonekobzás összegét pontosította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] A jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállásnak a felülvizsgálati indítvánnyal érintett 1.) pontja a következő:

– A II. rendű terhelt az otthonában ápolt egyik betegének háziorvosaként ismerte meg a sértettet, vele a beteg lakásán minden héten péntekenként találkozott, esetenként a rendelőjében is megfordult, így tudomással bírt a sértett munkaidő-beosztásáról.

– Az I. rendű terhelt az eljárás során meg nem állapítható módon tudomást szerzett a sértett lakcíméről, az általa hazafelé jellemzően használt közlekedési útvonatról, valamint vagyoni helyzetéről, és úgy ítélte meg, hogy a sértett otthonában jelentős értékek lehetnek. Az I. rendű terhelt 2017 novemberében, illetve 2017. december első felében több esetben bejárta, feltérképezte a sértett fenti lakcímének környezetét.

2017. december 15. napján 19 óra 30 perc körül az I. rendű terhelt a sértett lakóhelyéhez ment. Röviddel ezután a sértett is hazaérkezett, és gépjárművel beparkolt az utcafrontról nyíló garázsba. Az I. rendű terhelt ezt észelve bement utána a garázsba, és a nála lévő fegyvernek látszó tárgyat a gépkocsijából éppen kiszálló sértett felsőteste felé tartva felszólította, hogy menjen be előtte a házba, továbbá kétfélmillió forint és az ékszerek átadására hívta fel őt. A sértett közölte, hogy nem ad pénzt, és kifelé indult a garászból. Az I. rendű terhelt a sértett mozgását követve, a fegyvernek látszó tárgyat mindvégig a sértettre fogva kihátrált a garászból, majd megismételte a korábbi felszólítását, továbbá közölte: tudja, hogy van egy lánya, és arról is tud, hogy a szomszéd ház eladó. A garázs előtti útszakasz előtt eközben két gépkocsi is elhaladt, és mivel a sértett továbbra sem volt hajlandó az I. rendű terhelt követelése teljesítésére, az I. rendű terhelt a kezében tartott eszközt a ruházatába tette, és sietősen távozott.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a tartalma szerint a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítva, az 1.) tényállási pont vonatkozásában felmentése, a terhén maradó cselekmények esetében a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[5] Indokai szerint az 1.) tényállási pont szerinti rablás befejezésétől saját elhatározásából állt el. Ugyanis, amikor meglátta a sértettet, észlelte korát, már akkor tudta, hogy képtelen vele szemben a bűncselekmény elkövetésére. Majd, amikor elkezdtek beszélgetni, és a sértett elmondta, hogy volt koncentrációs táborban, nagyon elszégyellte magát, és nem fejezte be a bűncselekmény elkövetését. A sértettnek írt is egy levelet, amiben bocsánatot kért.

[6] Szerinte az is a szavahihetőségét bizonyítja, hogy az 1.) tényállási pontban szereplő bűncselekményt anélkül vallotta be a nyomozás során, hogy meggyanúsították volna vele.

[7] Sételmezte, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy időközben elvesztette a beszédképességét, aminek hiánya a mai napig fennáll. A kommunikációs nehézség miatt a családjával is nehézkes a kapcsolattartása, csak levélben tud velük kommunikálni. Ugyanakkor a büntetés-végrehajtási intézet nem tud érdemi segítséget nyújtani ezen egészségügyi probléma megoldására.

[8] Kifejtette továbbá, hogy a II. rendű terhelt valójában nem tudott az általa elkövetett rablásról, ártatlanul ítélték el. Kérte, hogy a Kúria a II. rendű terhelt vonatkozásában is végezze el a felülvizsgálatot.

[9] A Legfőbb Ügyészség BF.538/2023/2. számú átiratában az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványát törvényben kizártnak tartotta.

[10] Álláspontja szerint az I. rendű terhelt az indítványában az irányadó tényállásban nem szereplő, általa megjelölt tényekre hivatkozással, valamint az alapügyben eljáró bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységének támadásával vitatta az önkéntes elállás, mint büntethetőséget megszüntető ok hiányára vont jogi következtetés helyességét.

[11] Az I. rendű terhelt 1.) tényállási pontban írt cselekménye a sértett ellenállása miatt maradt kísérleti szakban, amely így az önkéntes elállást kizárja.

[12] Kifejtette, hogy az I. rendű terhelt azon hivatkozása, hogy a verbális kommunikációs képességének elvesztéséhez kapcsolódó terápiás lehetőségek a büntetés-végrehajtási intézet keretein belül nem biztosítottak, emiatt a hozzátartozóival a kapcsolattartása korlátozott, a felülvizsgálat Be. 649. §-ban taxative meghatározott okai egyikének sem feleltethető meg.

[13] Indokai szerint annak felülvizsgálatára, hogy a II. rendű terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítása törvényes, vagy sem, kizárólag az erre jogosultak által előterjesztett indítvány alapján kerülhetne sor.

[14] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványát mint törvényben kizártat utasítsa el.

[15] Az I. rendű terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett, valamint az indítványát kiegészítő észrevételeiben lényegében megismételte a felülvizsgálati indítványában foglaltakat.

III.

[16] A Kúria a felülvizsgálati indítvány elbírálására a Be. 660. § (2) bekezdés b) pontja alapján nyilvános ülést tűzött ki annak érdekében, hogy az I. rendű terhelt eljárási jogai – az írótolmács közreműködése révén, a védőjével való kapcsolattartás és kommunikáció teljeskörű biztosítása érdekében – maradéktalanul érvényesülhessenek.

[17] A nyilvános ülésen az I. rendű terhelt védője kifejtette, hogy a másodfokú bíróság által rögzített ítéleti tényállás az elsőfokú bírósághoz képest változott az 1.) tényállási pontban a tekintetben, hogy a másodfokú bíróság nem tartotta kétséget kizáróan megállapíthatónak azt, hogy bármilyen gépjárműnek a hatására hagyott volna fel az I. rendű terhelt a cselekményével.

[18] Az elsőfokú ítélet [75] és [76] bekezdése rögzíti azt a hatást, amit az I. rendű terhelt magatartása gyakorolt a sértettre. Szerinte a jogerős ítéleti tényállás alapján a sértettből alapvetően ez az egész szituáció egyáltalán nem váltott ki félelmet, és ez a reakciójából is egyértelműen következik.

[19] A védő álláspontja szerint jelen esetben nem állt fenn az a fajta közvetlen fenyegetés, amely a rablás megállapíthatóságához szükséges.

[20] Kifejtette, hogy a módosított ítéleti tényállás alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy az I. rendű terheltnek még lett volna lehetősége arra, hogy akár az elkövetési magatartás fokozásával a tényállásba még jobban belépjen, de ebben a tekintetben azt lehet megállapítani, hogy az I. rendű terhelt elállása az ítéleti tényállás tükrében kizárólag saját döntésén múlt.

[21] Indokai szerint a sértett magatartásából még az a következtetés is levonható, hogy az I. rendű terhelt cselekménye alkalmatlan módon elkövetett kísérlet volt. A sértett által elmondottak alapján sem volt alkalmas arra az I. rendű terhelt cselekvősége, hogy benne bármilyen félelmet vagy fenyegetettséget kiváltson.

[22] A védő perbeszédében kitért a 2.) tényállási pontra is, így arra, hogy kizárólag a rablás elkövetése állapítható meg az I. rendű terhelt terhére ezen tényállási pont vonatkozásában, ezzel halmazatban a személyi szabadság megsértésének büntette nem állhat.

[23] A Legfőbb Ügyészség képviselője felszólalásában az írásbeli indítványban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

[24] Álláspontja szerint az I. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványban az irányadó tényállás 1.) pontjához kapcsolódó kifogása körében valójában a megállapított tényállást, és az alapügyben eljáró bíróságoknak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét vitatta, illetve olyan tényekre hivatkozott, amelyeket a felülvizsgálat során irányadó tényállás nem rögzít.

[25] Kifejtette, hogy az irányadó tényállás alapján a felülvizsgálati indítványban írt azon jogkövetkeztetés, miszerint az I. rendű terhelt önkéntesen elállt a cselekmény befejezésétől, tényként nem állapítható meg. Felülvizsgálati eljárásban a jogkövetkeztetések helyessége is

csak az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható, így egy büntethetőséget megszüntető ok tekintetében a jogi következtetés helyessége csak ezen tények alapján lehetséges. Ilyet azonban a jogerős ügydöntő határozat nem tartalmaz.

[26] Mindezek miatt indítványozta, hogy a Kúria az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványát mint törvényben kizártat utasítsa el.

[27] Az I. rendű terhelt az utolsó szó jogán kifogásolta, hogy az első- és másodfokú bíróság nem értékelte kellő részletességgel az igazságügyi szakértői véleményt. Továbbá – figyelemmel a kommunikációs nehézségre – írásban csatolta, amit az utolsó szó jogán el kívánt mondani. Ebben a felülvizsgálati indítványában foglaltakkal egyező tartalommal nyilatkozott.

IV.

[28] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[29] A felülvizsgálati indítványt a Kúria nem tekintette törvényben kizártnak.

[30] Ennek lényegi oka az, hogy az I. rendű terhelt az indítványában egy büntethetőséget megszüntető okra, az önkéntes elállás lehetőségére hivatkozott, amely kétségtelenül jogi érvelés. Ez nem pusztán a tényállás támadását jelenti, hanem az irányadó tényállásban rögzített tényekből levont jogkövetkeztetés helyességének, egy büntethetőséget megszüntető ok léte vagy nem léte kérdésének vitatása, ami jelen esetben megalapozta az érdemi felülbírálatot.

[31] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – okból terjeszthető elő. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[32] A felülvizsgálat alanyi és tárgyi meghatározottságú rendkívüli jogorvoslat, tehát a törvényből következően annak alanyi jogosultjai vannak, valamint meghatározott oka, illetőleg irányultsága. Ennek az eljárásnak a keretében e jogosultságával az I. rendű terhelt élt, ő volt az, aki a felülvizsgálati indítványt előterjesztette.

[33] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján pedig a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[34] A Be. 659. § (5) bekezdése értelmében a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – a (6) bekezdésben írt kivétellel – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében [jelen esetben az 1.) tényállási pontot érintően] és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül. Ez alól kivételt a (6) bekezdés fogalmaz meg, mely szerint az eljárási szabályok, és ezen belül az abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok létét a Kúria hivatalból vizsgálja akkor is, ha a felülvizsgálati indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

[35] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálatot az I. rendű terhelt által benyújtott érdemi okra alapítva, és az 1.) tényállási pontban foglalt cselekmény kapcsán végezte és végezhetette el.

[36] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[37] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét rablás büntetnének kísérletében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont; 1.) tényállási pont] megállapította, és törvényes a cselekmény minősítése is.

[38] A Btk. 365. § (1) bekezdése szerint rablást követ el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el másától, hogy e végből

a) valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz, vagy

b) öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyezi.

[39] Jelen ügyben – értelemszerűen – az a) pontnak van jelentősége, hiszen az I. rendű terhelt egy fegyvernek látszó tárgyat tartott a sértett felsőteste felé, miközben felszólította, hogy menjen be előtte a házba, és adjon át neki kétfélmillió forintot és az ékszereket.

[40] E bűncselekmény védett jogi tárgya kettős, védi a tulajdonviszonyokat és a cselekvési, személyi szabadságot. Az elkövetési tárgya az idegen, ingó és értékkel rendelkező dolog.

[41] A rablás összetett bűncselekmény, egyrészt vagyron, másrészt személy elleni bűncselekmény. Az elkövető számára idegen dolog jogtalan eltulajdonítása a lopáshoz képest akként történik, hogy a másától elvétel végett személy elleni erőszakos cselekményt is elkövet, avagy élet, testi épség elleni fenyegetést alkalmaz, azaz az elvétel módja az, amely a rablást megkülönbözteti a lopástól.

[42] A Btk. 365. § (3) bekezdés a) pontja szerint minősül a rablás, ha azt az elkövető fegyveresen követi el. A Btk. 459. § (1) bekezdés 5. pontja értelmében ilyen módon az hajtja végre a bűncselekményt, aki lőfegyvert, robbanóanyagot, robbantószer, robbanóanyag vagy

robbantószer felhasználására szolgáló készüléket tart magánál, vagy a bűncselekményt ezek utánzatával fenyegetve követi el.

[43] A fegyveres elkövetés éppen azért került a minősített esetek között elhelyezésre, mert a fegyveresen elkövetett rablás esetén – miután a lőfegyver az élet kioltására alkalmas eszköz – a fegyver használatának kilátásba helyezése olyan kvalifikált és közvetlen fenyegetés, amely erre alkalmas, feltétlenül lenyűgöző hatású.

[44] A lőfegyver utánzatával elkövetés esetén e rendelkezésnek a beiktatása kapcsán a törvény indokolása körében kifejtette, hogy ha az elkövető az általa használt, lőfegyverre hasonlító, azt utánzó tárggyal valósítja meg a cselekményt, ez esetben ez a fenyegetés eszköze. Azt a célt szolgálja, hogy a sértettre gyakorolt hatást fokozza, kiváltsa ugyanazt a félelmet, amit a valódi lőfegyver, és ezáltal biztosítsa az elkövető akaratának érvényesítését, illetőleg a sértettre történő rákényszerítését.

[45] A tényállás egyértelműen rögzíti, hogy

– Az I. rendű terhelt tudomást szerzett arról, hogy a sértett hol lakik, az általa hazafelé jellemzően használt közlekedési útvonalról, valamint vagyoni helyzetéről is, és úgy ítélte meg, hogy otthonában jelentős értékek lehetnek.

– Az I. rendű terhelt 2017 novemberében, illetve 2017. december első felében több esetben bejárta, feltérképezte a sértett fenti lakcímének környezetét.

– Az I. rendű terhelt bement a sértett után a garázsba, és a nála lévő fegyvernek látszó tárgyat a gépkocsijából éppen kiszálló sértett felsőteste felé tartva felszólította, hogy menjen be előtte a házba, továbbá kétmillió forint és az ékszerek átadására hívta fel őt.

– Az I. rendű terhelt a sértett mozgását követve, a fegyvernek látszó tárgyat mindvégig a sértettre fogva kihátrált a garázból, majd megismételte a korábbi felszólítását, továbbá közölte: tudja, hogy van egy lánya, és arról is tud, hogy a szomszéd ház eladó.

[46] Mindezekből kitűnik, hogy az I. rendű terhelt célja a sértett pénzének és értékeinek a megszerzése volt, ennek érdekében fogta a sértettre a fegyvernek látszó tárgyat. Ezt rögtön azt követően megtette, hogy a sértett kiszállt a gépjárműből, majd a követelését tartalmazó felszólítást legalább két alkalommal megismételte, felszólította, hogy menjen be előtte a házba, kétmillió forint és az ékszerek átadására hívta fel, majd megismételte ezt a felszólítását, illetve továbbá fokozta annak kijelentésével, hogy tudja: a sértettnek egy lánya is van.

[47] Az I. rendű terhelt az általa megszerezni kívánt értékek átadására vonatkozó követelés nyomatékosítása érdekében a fegyvernek látszó tárgyat mindvégig a sértett felsőteste irányába tartotta, folyamatosan ráfogta.

[48] Ez kétségtelenül azt a célt szolgálta, hogy a sértettre gyakorolt hatást – a meglepetésszerű fenyegetést követően – fokozza, amely alkalmas volt arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. Egyúttal alkalmas volt arra, hogy a sértettre – az adott körülmények között – lenyűgöző hatást gyakoroljon.

[49] Mindezen tényekből az állapítható meg, hogy ez az elkövetési magatartás minden tekintetben alkalmas a rablás törvényi tényállásának, és annak minősített esetében foglalt alakzatának a kimerítésére.

[50] A Btk. 10. § (4) bekezdés a) pontja szerint nem büntethető kísérlet miatt, akinek önkéntes elállása folytán marad el a bűncselekmény befejezése.

[51] Az önkéntesség a Btk. 10. § (4) bekezdés a) pontja alkalmazhatósága szempontjából azt jelenti, hogy a visszalépés döntően belső indítékból fakad, és a cselekmény folytatása nem külső körülmények hatására marad el.

[52] Az I. rendű terhelt a jelen ügyben – az irányadó tényállásból kitűnően – azért hagyta abba a cselekményt, mert a sértett nem volt hajlandó az I. rendű terhelt követelésének teljesítésére.

[53] Így a cselekmény folytatása nem azért maradt el, mert azzal az I. rendű terhelt véglegesen és önként fel akart hagyni, hanem mert a sértett határozottan és folyamatosan ellenállt a fenyegetésnek.

[54] Erre vonatkozóan a másodfokú ítélet is részletes indokát adta annak, hogy miért nem állapítható meg az I. rendű terhelt javára az önkéntes elállás {Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.277/2021/33. számú ítélet [101]-[107] bekezdés}. Ezen érveléssel a Kúria mindenben egyetértett.

[55] Tehát a kísérlettől való önkéntes elállás mint büntethetőséget megszüntető ok az I. rendű terhelt javára nem állapítható meg.

[56] Következésképpen az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítása a rablás büntette kísérletében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont] a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül történt.

[57] Miután a minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, önmagában a kiszabott büntetés mértéke felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható. Nem vizsgálható az sem, hogy az eljáró bíróság a büntetés kiszabása során az enyhítő körülményeket – az I. rendű terhelt egészségi állapotát – miként vette figyelembe.

[58] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálatban a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. A felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[59] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható.

[60] Ezzel szemben az I. rendű terhelt az indítványában részben a tényállás megalapozottságát és a bizonyítékértékelést vitatta, amikor a tényállással ellentétesen arra hivatkozott, hogy a cselekmény elkövetésekor beszélgetett a sértettel, aki elmondta, hogy koncentrációs táborban is volt, illetve látva a sértett korát, elszégyellte magát, ezért önként hagyott fel a bűncselekmény befejezésével. Erre azonban a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség, az indítvány e részében törvényben kizárt.

[61] Ami az I. rendű terhelt azon hivatkozását illeti, hogy a II. rendű terhelt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, a Kúria a következőkre mutat rá.

[62] A felülvizsgálatra jogosultak körét a Be. 651. §-a meghatározza. A felülvizsgálati indítvány értelemszerűen mindig adott terhelt személye vonatkozásában nyújtható be. Az I. rendű terhelt nyilvánvalóan csak saját maga vonatkozásában (javára) jogosult felülvizsgálati indítvány benyújtására, a II. rendű terhelt tekintetében nem. Így az indítvány e részében is törvényben kizárt.

[63] Az eljárási szabályok vizsgálata körében a Kúria megállapította, hogy az I. rendű terhelt szóbeli kommunikációs képességének elvesztésére tekintettel az elsőfokú bíróság írásbeli kommunikációt tett lehetővé a részére laptop, illetve papír és toll formájában, a másodfokú bíróság pedig a nyilvános ülésre laptopot biztosított a számára.

[64] Mindezek alapján megállapítható, hogy az I. rendű terhelt az eljárási jogait maradéktalanul gyakorolhatta, a tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

[65] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 662. § (1) bekezdés alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[66] A felülvizsgálati eljárásban a 2024. március 26-i nyilvános ülésen az írótolmács díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 664. § (1) bekezdése alapján az állam viseli, míg a Kúria a halasztott nyilvános üléssel kapcsolatban felmerült költség viselésére – külön végzésében – a kirendelt védőt kötelezte.

V.

[67] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[68] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2024. március 26.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ